

Nr 244.

Av herr **Hallén m. fl.**, om medgivande av rätt för taxeringsnämnd att med sig adjungera sakkunnigt biträde.

I det för all beskattning grundläggande arbete, som utföres av taxeringsnämnderna, är det av synnerlig vikt, att inom nämnden finnes all den ekonomiska och tekniska sakkunskap, som erfordras för att kunna bedöma såväl de skiftande skatteobjekten som ock den verkliga ekonomiska ställning, vari den skattskyldige befinner sig. De ledamöter, som av kommunerna för varje år utses, skola enligt § 25 i kungl. förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering väljas så, »att såvitt möjligt är, såväl ägare av jordbruksfastighet och annan fastighet som näringsidkare, arbetare och andra inkomsttagare komma att äga säte och stämma i taxeringsnämnden». Ordföranden samt ett ombud i nämnden (kronoombudet) tillsättas för en tid av 5 år av länsstyrelsen. I övrigt få ej i taxeringsnämnds överläggningar deltaga några andra personer med det undantaget, att landshövdingen äger att deltaga i nämndens överläggningar, men ej i besluten samt att i händelse av förfall för såväl ordinarie ledamot som suppleant nämnden kan inkalla annan, inom taxeringsdistriktet bosatt och valbar person att deltaga i förrättningen. Dessutom kan vid nämndens sammanträde inför slutna dörrar skattskyldig medgivas rätt att personligen få lämna upplysningar, som ha avseende å hans deklARATIONER.

Detta sätt för taxeringsnämndens sammansättning och arbetsmetoder i övrigt är säkerligen till fyllest å många platser i vårt land. Den speciella sakkunskap, som bör finnas hos de av länsstyrelserna utsedda ordförandena och kronoombuden, kan i regeln erhållas åtminstone i våra större

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 4 saml. 76 häft. (Nr 244—246.) 1

städer. Men på landsbygden vitsordas från många håll, att ofta taxeringsnämnderna sakna den erforderliga kompetensen för att kunna utföra sitt arbete. Där kräves ju, att vederbörande äga en ingående kännedom om t. ex. stora industriföretags ekonomiska läge och skötsel. Där behövs ofta en rent teknisk och fackmässig utbildning för att kunna bedöma t. ex. värdet av inventarier, innebörden och befogenheten i gjorda avskrivningar å maskiner, inneliggande lager o. d. Samma stora krav på ingående kännedom om dylika förhållanden måste ställas, även när det gäller taxeringar, som beröra jordbruk, skogsavkastningar o. d. Det har därför, från olika ordförande i taxeringsnämnder, gång efter annan framkommit önskemål om att taxeringsnämnden må tillerkännas rätt att med sig adjungera sakkunnigt biträde, som ägde rätt att deltaga i överläggningarna, men ej i besluten. Denna sakkunskap kan man ej ifrågasätta, att den alltid är representerad inom nämnden. Länsstyrelserna kunna omöjligen äga den ingående personkännedom, att vid förordnande för ordförande eller kronoombud man tillgodogör sig den verkliga kunskap om förhållandena, som erfordras. Detta gäller särskilt landsbygden. Rätten att tillkalla dylikt sakkunnigt biträde bör göras fakultativ. Avgörandet härom bör ej ligga varken hos kommunen eller hos länsstyrelsen, utan hos taxeringsnämnden själv, som ju bäst kan bedöma, i vad mån den är betjänt av dylik hjälp. Naturligtvis bör tystnadsplikt åligga även dylikt sakkunnigt biträde. Den ersättning, som skall utgå härför, bör lämpligast bestridas av stat och kommun gemensamt, då det ju gäller fixerandet av skatteobjekt, varav båda äro beroende.

När den kommunalskattereform, som nu ställts i utsikt, genomförts, blir behovet av dylik sakkunnigförstärkning inom särskilt landskommunernas taxeringsnämnder än mer uppenbart. Skulle emellertid denna åsyftade proposition ej bliva antagen vid innevarande riksdag, kvarstår likväl behovet, att vid det för beskattningen grundläggande arbete, som taxeringsnämnderna utföra, den större frihet att kunna tillgodogöra sig all erforderlig sakkunskap, som här avses, blir kommunerna garanterad.

Det hemställes därför,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i kungl. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering den 28 oktober 1910, att taxeringsnämnd tillerkännes rätt att med sig adjungera sakkunnigt biträde samt hemställes, att vederbörande utskott ville vidtaga de ändringar i

ovannämnda förordning, som härför erfordras (§§ 25 och 54, mom. 5).

Stockholm den 21 januari 1920.

Harald Hallén.

C. J. Johansson
i Uppmälby.

Carl Vahlstedt.

G. W. Hansson,
Gårda.

Per Svensson,
Eggelstad.

Aug. Sävström.
